

Wniosek do Trybunału EFTA o wydanie opinii doradczej, złożony przez Księżęcy Sąd Apelacyjny w dniu 3 grudnia 2019 r. w sprawie Bergbahn Aktiengesellschaft Kitzbühel przeciwko Meleda Anstalt

(Sprawa E-10/19)

(2020/C 110/08)

W dniu 5 grudnia 2019 r. do kancelarii Trybunału EFTA wpłynął wniosek z dnia 3 grudnia 2019 r., złożony przez Księżęcy Sąd Apelacyjny, o wydanie opinii doradczej w sprawie Bergbahn Aktiengesellschaft Kitzbühel przeciwko Meleda Anstalt, dotyczący następujących kwestii:

Jak należy interpretować art. 30 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/849?

I.

1. W jaki sposób należy interpretować przepis, zgodnie z którym podmioty o charakterze korporacyjnym i inne podmioty prawne są zobowiązane do uzyskania odpowiednich informacji o swojej własności rzeczywistej? Czy co do zasady wystarczy, że zobowiązany podmiot został powiadomiony o tym, kim jest beneficjent rzeczywisty, czy też muszą również zostać przedstawione dokumenty o wartości dowodowej (statut stowarzyszenia itp.)?
2. W przypadku gdy zwykle dostarczenie informacji nie jest wystarczające, ale, co do zasady, muszą również zostać przedstawione dokumenty potwierdzające (statut stowarzyszenia itp.): Czy taka sytuacja ulega jakiegokolwiek zmianie w przypadku, gdy beneficjent rzeczywisty jest osobą prawną posiadającą siedzibę w państwie EOG i w związku z tym podlega również przepisom dyrektywy (UE) 2015/849? Czy przynajmniej w tym przypadku nie jest wystarczające samo dostarczenie informacji?
3. W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 2: Czy taka sytuacja ulega jakiegokolwiek zmianie, gdy w przypadku zarządu beneficjenta rzeczywistego mamy do czynienia z prawnikiem, notariuszem lub powiernikiem (działalności gospodarczej), który na mocy prawa krajowego ma obowiązek, z zastrzeżeniem groźby poważnej kary lub, potencjalnie, utraty prawa do pełnienia funkcji w przypadku nieprzestrzegania przepisów, dostarczenia pełnych i dokładnych informacji i który według krajowego porządku prawnego obdarzony jest szczególnym zaufaniem?
4. Jeżeli na pytanie 3 odpowiedź jest również przecząca, a zatem w każdym przypadku istnieje obowiązek przedstawienia dokumentów bazowych (statut stowarzyszenia itp.):
  - a) Jaki jest minimalny zakres dokumentów, które należy przedstawić z uwzględnieniem zasady minimalizacji danych określonej w art. 5 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2016/679 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych)?
  - b) W jaki sposób należy udokumentować, że nie istnieje pośrednia własność lub ostateczna kontrola nie jest sprawowana przez osobę fizyczną w rozumieniu art. 3 ust. 6 lit. b) ppkt (v) i art. 3 ust. 6 lit. c) dyrektywy (UE) 2015/849 (w świetle zasady, że nie ma obowiązku udowodnienia negatywnych okoliczności – „negativa non sunt probanda”)?

II. Bez względu na odpowiedzi udzielone na pytania zawarte w sekcji I:

1. W jaki sposób podmiot zobowiązany do uzyskania odpowiednich informacji zgodnie z art. 30 ust. 1 dyrektywy 2015/849 musi postępować w przypadku, gdy beneficjent rzeczywisty odmawia udzielenia informacji lub – w zależności od odpowiedzi udzielonych na pytania zawarte w sekcji I – przedstawienia dokumentów bazowych lub nie dostarcza dokładnych i aktualnych informacji: Czy zobowiązany podmiot ma wówczas obowiązek podjęcia na własne ryzyko i na własny koszt kroków prawnych zmierzających do nakłonienia beneficjenta rzeczywistego, aby ten udzielił informacji lub, jeżeli jest to możliwe, użycia podobnego środka prawnego przewidzianego w prawie krajowym, czy też może uznać za wystarczające informacje przekazane mu przez beneficjenta rzeczywistego lub fakt, że ten odmówił ujawnienia informacji? Czy w takim przypadku należy, w razie potrzeby, zastosować odpowiednio art. 3 ust. 6 lit. a) ppkt (ii) dyrektywy (UE) 2015/849, który odnosi się do „wyczerpania wszystkich możliwych sposobów”, innymi słowy, czy konieczne wyczerpanie wszystkich możliwych sposobów należy rozumieć jako obejmujące podjęcie na własne ryzyko i na własny koszt odpowiednich kroków prawnych?
2. W przypadku odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie (tj. gdy istnieje obowiązek podjęcia kroków prawnych): Czy w takiej sytuacji należy, w razie potrzeby, zastosować odpowiednio art. 3 ust. 6 lit. a) ppkt (ii) tej dyrektywy, tak aby obowiązek podjęcia na własne ryzyko i na własny koszt kroków prawnych występował w przypadku, gdy w odniesieniu do dostarczonych informacji istnieją uzasadnione podejrzenia lub jakiegokolwiek wątpliwości (choćby nawet najmniejsze)?